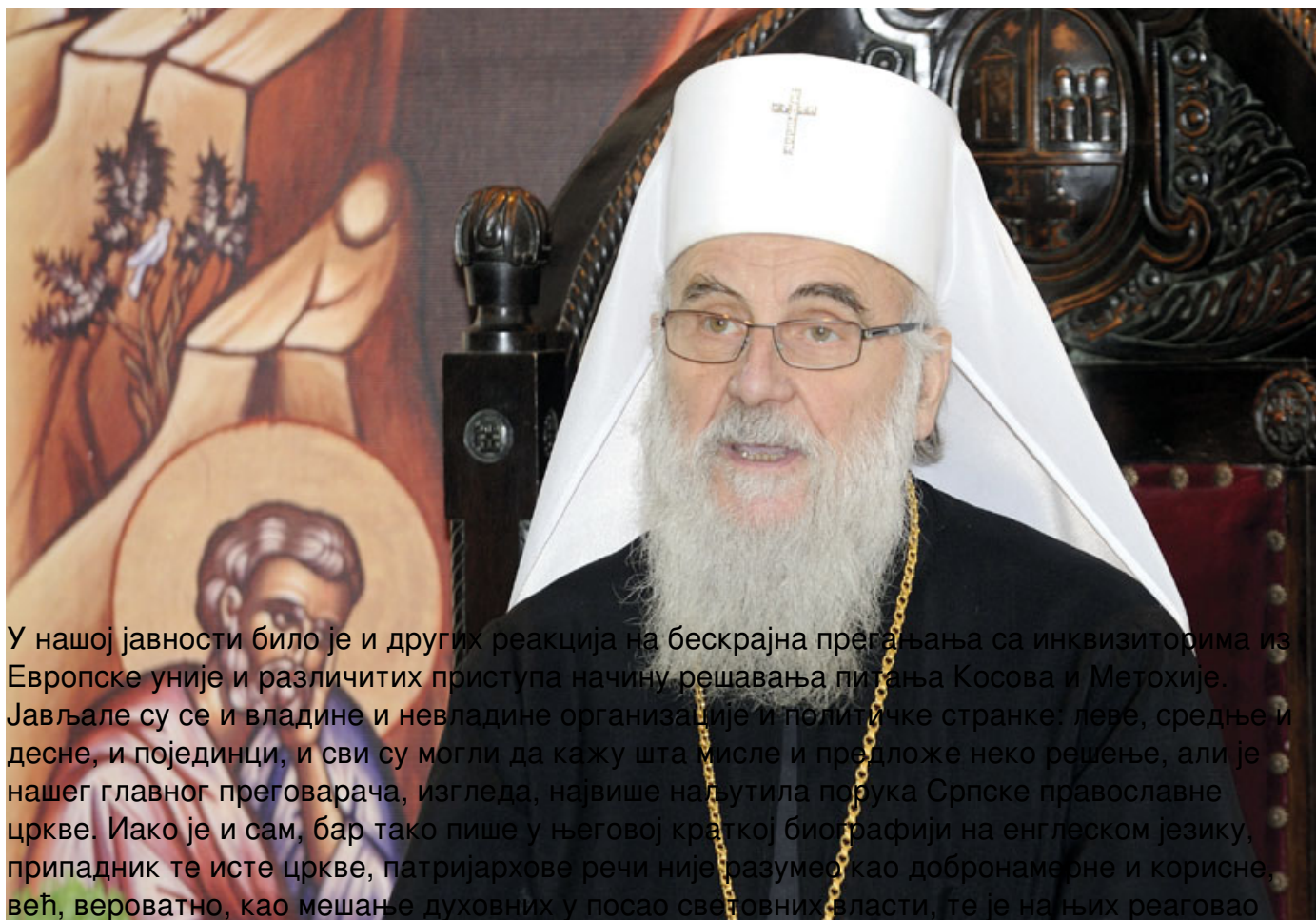

У овим судбоносним или “судбоносним” данима, када јавност у Србији са свих страна непрестано плаше очекиваним и злослутним исходом преговора у Бриселу, можда је реаговање председника Владе на поруку Српске православне цркве остало недовољно запажено. Уочи једног од мучних и јалових погађања у седишту Европске уније (одржаног 9. априла), а у тренуцима кад су притисци уцењивача из Европске уније и Стејт департмента – према извештавањима наших медија, достигали врхунац како би натерали наше преговараче да потпишу споразум “Све за ништа”, зачуо се и глас Српске православне цркве. Његова светост патријарх Иринеј позвао је људе који воде Србију да не пристану на унапред смишљен и наметнут “договор”.

У нашој јавности било је и других реакција на бескрајна прегађања са инквизиторима из Европске уније и различитих приступа начину решавања питања Косова и Метохије. Јављале су се и владине и невладине организације и политичке странке: леве, средње и десне, и појединци, и сви су могли да кажу шта мисле и предложе неко решење, али је нашег главног преговарача, изгледа, највише наљутила порука Српске православне цркве. Иако је и сам, бар тако пише у његовој краткој биографији на енглеском језику, припадник те исте цркве, патријархове речи није разумео као добронамерне и корисне, већ, вероватно, као мешање духовних у посао световних власти, те је на њих реаговао осорно и заједљиво. Чини се да је имао јасну намеру да патријарха и Српску православну цркву прикаже српској јавности као незреле и несвесне правог стања односа у свету, Србији и на Косову и Метохији.

Премијер као некадашни портпарол

Пише: Војислав М. Станојчић
уторак, 23 април 2013 16:12

